

Κι' ἄν τοὺς χάρις κανέναν ἰδικός μας φιλαράκος
 ἴστος Βουλγάρους τοὺς μαριόλους,
 πλὴν θὰ δεῖξωμεν εἰς ἔλους
 πὸς ἀπίθια βάλ' ὁ σάκκος.

Καὶ τὸ ζήτημα τῶν σάκκων σκάνδαλον καθεὶς τὸ κρίνει,
 καὶ οὐ τοῦτο μας τὸ γάλι
 ὃ Πατρίε, φωνάζουν ἄλλοι,
 σάκκον φέρσας καὶ θρήνη.

" Ἀμβουκς, παιδιὰ, καὶ σάκκοι,
 καὶ πολλὰ κουβαρνταλῆκια,
 καὶ Ρωμαϊκὰ τοιφλίκια
 γιὰ τὸ Τούρκικο φεσάκι.

Βάγια βάγια τῶν βγατιῶν,
 κι' ἔλοι γλαίφετε φαγιῶν
 Λουκουλεῖων ἀποφάγια...
 πάρετε, διαβόλοι, βγάγια.

Μὲ κολλάζοντα καζάνια καὶ μὲ σπύρα καὶ σακκιά
 κάθε μας Σωτήρ διαβάνει καὶ Μεσσίας μας ἀρχαῖος,
 καὶ φρενήρης ἀνεβαίνει σὲ κατὰξερη συκιά
 κι' ὥσανά σ' αὐτὸν κι' ἔκλεινον ξεπρινίζω σὺν Ζαχαρίας.

Π. — " Ὅλοι τρέχουν γιὰ νὰ φάνε
 ἴστος ἀγκάλας τῆς μητρός,
 μόνο σὺ, Ξυλένια νάνε,
 ξύλο πέπρωται νὰ τῆφς.

Κι' ἄλλαις δεκαμικροτυρίαις καὶ μεγάλαις φασαρίαις.

Λένε πῶς καὶ σ' Ἄργουστόλι
 πῆγανε Συμμάχων στέλοι,
 κι' ἐρωτοῦνε τὸν Σκουλούδη: τί θὰ κάνης, καπατάνο;
 πάλι θ' ἀνασκοιμποῦθ'...
 τί θὰ κάνης;... τί θὰ κάνω; ..
 θὰ διαμαρτυρηθῶ.

Κι' ἄν ἰθὺς κανένα Στόλο
 καὶ σ' τῆ Σύρα καὶ σ' τὸ Βῶλο,
 τί θὰ κάνης τότε, τί;
 πάλι θὰ τοὺς ἀπειλήσω
 κι' ἔλους θὰ τοὺς τορπιλίσω
 μὲ μιά νότα δυνατή.

Κι' ἄν ἐξαίφνης παρ' ἄπιθα
 σ' τὴν παρούσαν καταγιῖθα
 ἔλθουν καὶ σ' τὸν Πειραιὰ καὶ σ' τὸν νέον Φαληρέα
 νὰ μὰς κάνουνε παρέα;

Θὰ φουσκώσω σὺν τὸν διάνο
 κι' ἀβρανῆς δὲν θὰ σταθῶ...
 τί θὰ κάνης;... τί θὰ κάνω;
 μ' ἔνα τόνο παραπάνω
 θὰ διαμαρτυρηθῶ.

Ἰστὸν Λαὸ τὸν χασομέρη, ποὺ φωνάζει γιὰ Λευτέρη.

Βρὲ Λαὸ χωρὶς κεφάλι,
 Λαὸ μπόσκε καὶ βλάκα,

τὶ δαιμόνιο καὶ τράλι
 σ' ἔχει πιάσει γιὰ τὴν Βράκα;

Ὁ Σκουλούδης δὲν σ' ἀρέσει νὰ τὸν ἐχγς Κυβερνίτη,
 ποῦχει λένε καὶ παράδες, ποῦχει καὶ μεγάλο σπῆτι,
 κι' ἔταν πλῆθος πεινασμένων ἐμπροσὰ τοῦ σταματῆ
 τοῦτος βγάξει τὸ καπέλο καὶ τοὺς διπλοχαιρετῆ;

" Ἐχει μάθησι μεγάλη καὶ σοφία μπόλικη,
 μάχει καὶ διπλωματία τζόγια καὶ μαριόλικη.
 Ὁ Σκουλούδης δὲν σ' ἀρέσει;... κι' Ἀγλογάλλοι τὸν θαυ-
 κι' ἔταν τοῦ κατέβουν οἱ στροὶ [μάζουν,
 μὲ τῆς νότας τοῦ τρομάζουν
 τῆς Εὐρώπης οἱ Μίνιστροι.

Καλὸς κι' ἄξιος εἰς ἔλα, πλὴν Λαὸς φωνάζει: θέλω
 Βασιλεῖα καὶ Βενιζέλο.

Ἄν κυττάξεις τὶ τραβᾶνε Κυβερνῆται γηραλέοι
 σ' ἔνα κράτος τόσης λάτρας;
 ἄμ' ἔκλεινος τί σὲς λέει
 ὁ μεσόκοπος τῆς Πάτρας;

Πάντα ρήτορας στωμίλοιο,
 εἶναι τοῦ Πασαράφ φίλος,
 εἶναι καὶ τοῦ Κεμαλή.

Μήτ' ἔκλεινος δὲν σ' ἀρέσει,
 ποῦχει μέσα σ' τῆ Βουλή
 κι' ἔθνη κίφρονας μὲ φέσι;

Ἄμ' ἔκλεινο τὸ ἔανθῶ, τὸ Ραλλάκι δηλαδῆ,
 ποῦναι καὶ δημοφιλὲς καὶ μὲ χάρις κελαιδεῖ,
 καὶ μὲ τῶν Πατρῶν τὸν Μῆτρος λὲν πῶς εἶναι: σ' τὰ μαχαί-
 ρια

Καλοὶ κι' ἄξιοι καὶ τοῦτοι, πλὴν Λαὸς φωνάζει: θέλω
 Βασιλεῖα καὶ Βενιζέλο.

Ἄμ' ἐκλεινο κι' ὁ Μιχελιδάκης, ἔπου σ' τὰ γεράματα
 ἦλθε μὲσ' ἀπὸ τὴν Κρήτη νὰ μὰς μάθη γράμματα,
 κι' αὐθωρεὶ συνεχρωτισθῆ μὲ γερόντων καθεστῶτα
 καὶ φωτίζων τοὺς ἐν σκοταί τῆς Παιδείας του τὰ φῶτα:

Πῶς καὶ τώρα γιὰ τὴν Βράκα παραλόσσαες, κενεῖ;
 ἔπως τὴν Κυβερν ἡμῶς σούτυχε νὰ ἔγης ποτῆ;
 Κι' ἄν τὸν Βούλγαρο ποθῆς νὰ τὸν στέψη νέα νίκη
 πιθανὸν νὰ τὸν ἰθὺς μέσα σ' τὴν Θεσσαλονίκη.
 Ἄν δὲ πάλιν τοὺς Συμμάχους ἡ καρδιά σου λαχταρῆ
 θὰ τοὺς φέρωμς καὶ τοῦτους σ' τοῦ Σουλίου τὰ νερά.

Ἄπὸ μὰς τί θέλεις ἄλλο μεγαλύτερο καλὸ;
 κι' ἄν διψῆς καινούριας νίκαις
 προσκολλησοῦ σ' τῆς ἀντίκαις,
 κι' ἔλα μὰς γιὰ τὸ γιὰ τὸ.

Καλὸ κι' ἄξιο Ντοβλέτι, πλὴν Λαὸς φωνάζει: θέλω
 Βασιλεῖα καὶ Βενιζέλο.